

दानियेलको पुस्तक - चौंसठौं भाग

भविष्यवाणीको अनावरण: सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई छाप लगाउने समय, पछिल्लो वर्षा, र ख्रीष्टको अन्तिम कार्यसँग जोड्दै

Jeff Pippenger

2024-01-28

हालका लेखहरूमा हामी भविष्यवाणीको आत्माबाट केही अंशहरू उल्लेख गर्दै आएका छौं, जसले सेप्टेम्बर 11, 2001 देखि माइकल उठ्नुभई मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द नहुन्जेलसम्मको एक समयावधि पहिचान गर्छन्। त्यस समयावधिभित्र, केही भविष्यसूचक दृष्टान्तहरू छन्, जसले अति पवित्र स्थानमा ख्रीष्टको अन्तिम कार्यलाई पहिचान गर्छन्।

पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको कार्य दानिएल अध्याय आठको उलाइ नदीको दर्शनमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई सूचित गर्नुभएको छ कि उलाइ नदीको दर्शन अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छ। स्वर्गीय पवित्रस्थानमा सम्पन्न गरिने अन्तिम कार्य, जो अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छ, विभिन्न प्रकारका भविष्यवाणीसम्बन्धी पदहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। अन्य भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतिनिधित्वहरूका साथै, यसलाई छाप लगाइने समय, पछिल्लो वर्षा, मुक्तिको समापन कार्य, र मन्दिरको शुद्धीकरणको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती पदहरूलाई एकसाथ ल्याउनु महत्त्वपूर्ण छ, र तिनलाई तिनको सही ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्यमा राख्नु पनि उत्तिकै महत्त्वपूर्ण छ।

“त्यस समयमा, जब मुक्तिको कार्य समापनतर्फ जाँदै हुनेछ, पृथ्वीमाथि सङ्कट आइरहेको हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तापनि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई अवरुद्ध हुन नदिन तिनीहरू नियन्त्रणमा राखिएका हुनेछन्। त्यही समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको बुलन्द स्वरलाई सामर्थ्य दिन, र जब अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइने अवधि आउनेछ, त्यसमा दृढ उभिन सन्तहरूलाई तयार पार्न आउनेछ।” Early Writings, 85.

“तेस्रो स्वर्गदूतको काम” पनि “मुक्तिको काम” नै हो, जसले “सन्तहरूलाई त्यस अवधिमा दृढ भई उभिन तयार पार्दछ, जब अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइनेछन्।”

राष्ट्रहरू क्रोधित भए, र तिम्नो क्रोध आइपुगेको छ, र मृतकहरूको समय पनि आएको छ, ताकि तिनीहरूको न्याय होस्, र ताकि तिमीले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई, सन्तहरूलाई, र तिम्नो नामको भय मान्ने साना र ठूला सबैलाई प्रतिफल दिनु; अनि पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई तिमीले नाश गर्नु। प्रकाश 11:18।

अनुग्रहको अवसर बन्द हुनु अघि राष्ट्रहरू क्रोधित हुन्छन् (जुन बेला परमेश्वरको क्रोध खन्याइन्छ), तथापि जब राष्ट्रहरू क्रोधित हुन्छन्, तिनीहरूलाई “नियन्त्रणमा राखिएको” पनि हुन्छ। राष्ट्रहरू क्रोधित हुने “समय” ले मुक्तिको समापन कार्यको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ, र मुक्तिको समापन कार्य भनेको परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइने कार्य हो।

“परमेश्वरका साँचो जनहरू, जसका हृदयमा प्रभुको कामको आत्मा र प्राणहरूको उद्धार बसिरहेको हुन्छ, सधैं पापलाई त्यसको वास्तविक, पापमय स्वरूपमै देख्नेछन्। तिनीहरू सधैं परमेश्वरका जनहरूलाई सजिलै घेर्ने पापहरूसँग व्यवहार गर्दा विश्वासयोग्य र स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत हुने पक्षमै रहनेछन्। विशेषतः मण्डलीका निम्ति अन्तिम कार्यमा, ती एक लाख चवालीस हजारजनाको छाप लगाइने समयमा, जो परमेश्वरको सिंहासनको सामु निष्कलङ्क उभिनुपर्ने छन्, तिनीहरूले परमेश्वरका नाउँधारी जनहरूका अपराधहरूलाई अत्यन्त गहिरो रूपमा महसुस गर्नेछन्। यो कुरा अगमवक्ताको चित्रणद्वारा, अन्तिम कार्यलाई प्रत्येकको हातमा वध गर्ने हतियार भएका मानिसहरूको प्रतीक अन्तर्गत, शक्तिशाली रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। तिनीहरूमध्ये एक जना सूती वस्त्र पहिरेका थिए, र उनको कम्मरतिर लेखकको मसीदानी थियो। ‘अनि परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट हुँदै जाऊ, र त्यसका बीचमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा

हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारहरूमा एउटा छाप लगाऊ।” Testimonies, volume 3, 266.

एक लाख चवालीस हजार जनमाथि छाप लगाउने कार्यमा बाधा नपरोस् भनेर राष्ट्रहरूलाई रोकेर राखिएको छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय ७ मा, त्यही समयावधिमा रोकेर राखिएका क्रोधित राष्ट्रहरूलाई रोकेर राखिएका चार वायुहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, र त्यो समय विशेष रूपमा एक समयावधिको रूपमा चिनाइएको छ।

“परमेश्वरका जनहरूको मनलाई वर्तमान सत्यबाट टाढा राख्न र तिनीहरूलाई डगमगाउन लगाउन शैतानले अहिले यस छाप लगाइने समयमा हरेक उपाय प्रयोग गरिरहेको छ। मैले एउटा आवरण देखें, जुन परमेश्वरले सङ्कटका समयमा आफ्ना जनहरूको रक्षा गर्न तिनीहरूमाथि तानिरहनुभएको थियो; र सत्यमा दृढ निर्णय गरिएको तथा हृदयमा शुद्ध रहेको प्रत्येक प्राणीलाई सर्वशक्तिमानको त्यस आवरणले ढाकिनुपर्ने थियो।

“शैतानलाई यो कुरा थाहा थियो, र सकेसम्म धेरै मानिसहरूको मन सत्यको विषयमा डगमगाइरहने र अस्थिर भइरहने बनाउन ऊ प्रबल शक्तिसहित कार्यरत थियो। ...”

मैले देखें कि यस मोहोर लगाइने यसै समयमा परमेश्वरका जनहरूलाई विचलित पार्न, धोका दिन, र तानेर टाढा लैजान शैतान यी उपायहरूमा क्रियाशील थियो। मैले केही यस्ता व्यक्तिहरू देखें जो वर्तमान सत्यको पक्षमा दृढतापूर्वक अडिएका थिएनन्। तिनीहरूका घुँडा काँपिरहेका थिए, र तिनीहरूका खुट्टा चिप्लिरहेका थिए, किनकि तिनीहरू सत्यमा दृढरीत्या स्थापित थिएनन्, र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको आवरण तिनीहरूमाथि तान्न सकिँदैनथ्यो, जबसम्म तिनीहरू यसरी काँपिरहेका थिए।

“परमेश्वरका जनहरूमाथि छाप लाग्ने समय बितुज्जेल, र परमेश्वरका जनहरूमाथि ढाकछोप तानिज्जेल, अनि तिनीहरू परमेश्वरको दन्किरहेको क्रोधबाट—अन्तिम सात विपत्तिहरूका बीचमा—कुनै आश्रयविना छोडिऊन् भन्ने हेतुले, शैतानले तिनीहरूलाई जहाँ थिए त्यहीं रोकेर राख्न आफ्नो सम्पूर्ण कौशल प्रयोग गरिरहेको थियो। परमेश्वरले आफ्ना जनहरूमाथि यो ढाकछोप तान्न सुरु गर्नुभएको छ, र वधको दिनमा आश्रय पाउने सबैमाथि यो चाँडै तानिनेछ। परमेश्वरले आफ्ना जनहरूका निम्ति सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेछ; र शैतानलाई पनि कार्य गर्न अनुमति दिइनेछ।” Early Writings, 43, 44.

सिस्टर ह्याइटले यी शब्दहरू १८५१ मा लेख्नुभयो, परमेश्वरका जनहरू लाओदिकीय अवस्थाभित्र प्रवेश गर्नुभन्दा पाँच वर्षअघि, र “सात समय” को बढेको ज्योतिलाई अस्वीकार गरेर छाप लगाउने प्रक्रियालाई ढिलाइ गरे। त्यो ज्योतिले अन्तिम सात विपत्तिहरूभन्दा अघि नै आफ्ना जनहरूलाई ढाक्ने परमेश्वरको कार्यलाई वृद्धि गराउने र पूरा गराउने थियो। तर यसको सट्टा, परमेश्वरका जनहरूले विद्रोह गरे र उनीहरूलाई लाओदिकीय उजाड-स्थानमा भौतारिनका लागि सुम्पिइयो, जसको प्रतिरूप प्राचीन इस्राएलको विद्रोह र उजाड-स्थानको भौताराइद्वारा देखाइएको छ। प्राचीन इस्राएलका विद्रोहीहरूमध्ये कति जना प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गरे? बाइबलको कुन खण्डले, वा अगमवाणीको आत्माले, उद्धार पाइने कुनै लाओदिकीयहरूको पहिचान गर्दछ? उत्तर हो, “कोही पनि होइन!” किनकि एक लाओदिकीय ठीक त्यस्तै गरी हराएको हुन्छ, जस्तै प्राचीन इस्राएलका ती मानिसहरू जो उजाड-स्थानमै मरे।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्य एक समयावधि हो, र यो त्यस बेला आरम्भ हुन्छ जब चार स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई रोकिराख्छन्; यही बेला जातिहरू क्रोधित हुन्छन्, तैपनि नियन्त्रणमा राखिन्छन्। छाप लगाइने यस अवधिमा परमेश्वरले आफ्ना जनलाई अन्तिम सात विपत्तिको समयमा दृढ रहन तयार पार्नुहुन्छ, र त्यो तयारी उहाँले आफ्ना जनमाथि “एउटा आवरण” तानिदिनुभएको रूपमा चित्रित गरिएको छ; साथै, यसलाई उद्धारको कार्य पूरा गरिनु र तेस्रो स्वर्गदूतको कार्य समाप्त गरिनुका रूपमा पनि चित्रित गरिएको छ। यी सबै दृष्टान्तहरूद्वारा चित्रित गरिएको तयारी “वर्तमान सत्य” को ग्रहणमा आधारित छ।

जो “वर्तमान सत्यका निम्ति दृढतापूर्वक खडा” हुने छैनन्, तिनी हुन् जो “डगमगाइरहेका” थिए, किनकि तिनका मन “वर्तमान सत्य” मा केन्द्रित थिएनन्। उनी लेख्छिन् कि उनले “कतिपयलाई वर्तमान सत्यका निम्ति दृढतापूर्वक खडा नभइरहेको देखें। तिनका घुँडाहरू कामिरहेका थिए, र तिनका खुट्टाहरू चिप्लिरहेका थिए, किनकि तिनीहरू सत्यमा

दृढतापूर्वक स्थापित थिएनन्, र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको आवरण तिनीहरूमाथि तानिन सक्दैनथ्यो, जबसम्म तिनीहरू यसरी कामिरहेका थिए।”

“वर्तमान सत्य” नै त्यस्तो कुरा हो जसले “आवरण” प्रदान गर्दछ, र “आवरण” लाई “परमेश्वरको छाप” को रूपमा पनि चित्रित गरिएको छ। “परमेश्वरको छाप” को पूर्वछाया हिब्रूहरूका ढोकाहरूलाई ढाकेको रगतद्वारा दिइएको थियो, जसले विनाश गर्ने स्वर्गदूतलाई ती घरहरू माथिबाट पार हुन अनुमति दियो जहाँ ढोका रगतले “ढाकिएको” थियो। “आवरण” नै “छाप लगाउनु” हो, र “छाप लगाउने” कार्य “वर्तमान सत्य” द्वारा सम्पन्न हुन्छ।

तिनीहरूलाई आफ्नो सत्यद्वारा पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो। यूहन्ना 17:17।

प्रत्येक सुधार आन्दोलनको आफ्नै विशिष्ट विषयवस्तु थियो, र एक लाख चवालीस हजारको सुधारात्मक आन्दोलनको विषयवस्तु “तेस्रो धिक्कारको इस्लाम” हो। अन्तिम दिनहरूमा “वर्तमान सत्य” तेस्रो धिक्कारको इस्लाम हो।

“पवित्रशास्त्र परमेश्वरका जनसमक्ष निरन्तर खुल्दै आएको छ। प्रत्येक पुस्ताका लागि विशेष रूपमा लागू हुने सत्य सधैं रहिआएको छ र सधैं रहनेछ।” Review and Herald, June 29, 1886.

यो एक वर्तमान सत्यको “सन्देश” हो जसले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाउँछ, र छाप लगाउने समय चारै बतासहरूलाई रोकिराखिएको बेलादेखि सुरु हुने रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। राष्ट्रहरू 11 September 2001 मा क्रोधित भए, र त्यस बिन्दुदेखि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य सुरु भयो, किनकि पछिल्लो वर्षा, जुन “एक सन्देश” हो, उद्घाटित हुन थाल्यो।

“यूहन्नालाई कलीसियाको अनुभवसम्बन्धी गहिरो र अत्यन्त उद्बोधक चासोका दृश्यहरू खोलिए। उनले परमेश्वरका जनहरूको अवस्था, जोखिमहरू, संघर्षहरू, र अन्तिम उद्धार देखे। उनले ती अन्तिम सन्देशहरू अभिलेख गरे, जसले पृथ्वीको बालीलाई परिपक्व तुल्याउनेछन्—या त स्वर्गीय भण्डारका लागि पूलाहरूको रूपमा, अथवा विनाशको आगोका लागि दाउराका गट्टाहरूको रूपमा। अत्यन्त महत्त्वपूर्ण विषयहरू उनलाई प्रकट गरिए, विशेष गरी अन्तिम कलीसियाका लागि, ताकि त्रुटिबाट सत्यतर्फ फर्कनुपर्नेहरूलाई आफ्ना अगाडि रहेका जोखिमहरू र संघर्षहरूका विषयमा शिक्षा दिइयोस्। पृथ्वीमाथि के आउन लागेको छ भन्ने विषयमा कोही पनि अन्धकारमा रहनु आवश्यक छैन।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 341.

जब राष्ट्रहरू क्रोधित भए, त्यही समयमा तिनीहरूलाई रोकिएर राखियो, र “अन्तिम वर्षा” पर्न थाल्यो, अनि अन्तिम वर्षा नै “वर्तमान सत्य” को सन्देश हो, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाउँछ।

“बैटल क्रीकको कार्य पनि त्यही प्रकारको छ। सानिटेरियमका अगुवाहरूले अविश्वासीहरूसँग मेलमिलाप गरेका छन्, र तिनीहरूलाई केही न केही मात्रामा आफ्ना परिषद्हरूमा प्रवेश दिएका छन्; तर यो त मानौं आँखा चिम्लेर काम गर्न जानुजस्तै हो। तिनीहरूमा यस्तो विवेकको कमी छ कि कुनै पनि बेला हामीमाथि के आइपर्न लागेको छ, त्यो देख्न सक्नु। त्यहाँ निराशाको, युद्धको, र रक्तपातको एउटा आत्मा छ, र त्यो आत्मा समयको एकदम अन्त्यसम्म बढ्दै जानेछ। जति चाँडै परमेश्वरका जनहरूका निधारहरूमा छाप लगाइन्छ—त्यो देख्न सकिने कुनै छाप वा चिन्ह होइन, तर सत्यमा, बौद्धिक र आत्मिक दुवै रूपमा, यस्तो स्थिर बसाइ हो कि तिनीहरू डगमगाउन सक्दैनन्—जति चाँडै परमेश्वरका जनहरू छाप लगाइएका र चलनचलनको लागि तयार पारिएका हुन्छन्, त्यो आउनेछ। वास्तवमा, त्यो त सुरु भइसकेको छ। परमेश्वरका न्यायहरू अहिले यस भूमिमाथि आइरहेका छन्, हामीलाई चेतावनी दिनका लागि, ताकि के आउन लागेको छ, सो हामी जान्न सकौं।” Manuscript Releases, volume 10, 252.

“मोहर लगाइनु” भनेको “सत्यमा स्थिर भई बस्नु” हो। मोहर लगाइने समयको सन्दर्भमा उनी लेख्छिन्, “निराशाको, युद्धको र रक्तपातको एउटा आत्मा छ, र त्यो आत्मा समयको बिलकुल अन्त्यसम्म बढ्दै जानेछ।” जब जातिहरू क्रोधित हुन्छन्, तिनीहरूलाई रोकिराखिनेछ, तर चार पवनद्वारा प्रतीकित “युद्ध र रक्तपात” “समयको बिलकुल अन्त्यसम्म बढ्दै जानेछ।” तेस्रो विपत्तिको इस्लामले आफ्नो युद्धलाई क्रमशः तीव्र पार्दै समयको बिलकुल अन्त्यसम्म

पुन्याउँछ, र एक लाख चवालीस हजारको सुधारकार्यमा “विषय” का रूपमा इस्लामसम्बन्धी भविष्यवाणीगत बुझाइ पनि यही अवधिभरि एकै साथ बढ्दै जान्छ। इस्लामद्वारा सम्पन्न भएको यो क्रमिक तीव्रता सोही अवधिमा पछिल्लो वर्षाको उँडेलाइसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छ, किनकि पछिल्लो वर्षा एक “सन्देश” हो।

“सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका अभिषिक्तजनहरूसँग त्यो स्थान छ, जुन एक समय ढाक्ने करूबको रूपमा शैतानलाई दिइएको थियो। उहाँको सिंहासन वरिपरि रहने पवित्र प्राणीहरूद्वारा प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसँग निरन्तर सम्पर्क कायम राख्नुहुन्छ। सुनौलो तेलले त्यस अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वासीहरूका बत्तीहरूलाई आपूर्ति गरिरहनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू झिलमिलाउँदै निभेर नजाऊन्। यदि यो पवित्र तेल परमेश्वरका आत्माको सन्देशहरूमा स्वर्गबाट खन्याइँदैनथ्यो भने, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण कायम गर्ने थिए।”

“जब हामी परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुहुने सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वर अपमानित हुनुहुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो प्राणभित्र खन्याउन चाहनुहुन्छ, ताकि अन्धकारमा रहेकाहरूलाई बाँड्न सकियोस्। जब यो आह्वान आउनेछ, ‘हेर, दूलहा आउँदैछ; उसलाई भेट्न निस्क’, तब जसले पवित्र तेल ग्रहण गरेका छैनन्, जसले आफ्ना हृदयमा ख्रीष्टको अनुग्रहलाई सँजोएका छैनन्, तिनीहरूले मूर्ख कन्याहरूले जस्तै आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नभएको पाउनेछन्। तिनीहरूमा आफैले त्यो तेल प्राप्त गर्ने शक्ति हुँदैन, र तिनीहरूको जीवन नष्टप्राय हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्मा मागियो, यदि हामीले मोशाले झैं बिन्ती गर्थौं, ‘मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,’ भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयहरूमा प्रशस्त रूपमा खन्याइनेछ। ती सुनौलो नलीहरूमार्फत, त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ सञ्चारित गरिनेछ। ‘न बलले, न शक्तिले, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तानहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छन्।” Review and Herald, July 20, 1897.

पछिल्लो वर्षा “छर्किन” थाल्छ र अन्ततः पूर्ण उण्ड्याइमा तीव्र बन्छ। पछिल्लो वर्षाको “छर्काइ” लाई वर्षा “नापिएर” दिइँदै गरेको रूपमा चिनाइन्छ, र पूर्ण उण्ड्याइ त्यतिखेर हुन्छ जब यो “ननापी” उण्ड्याइन्छ। सिस्टर ह्याइटले स्पष्ट रूपमा यस्तो समय पहिचान गर्नुहुन्छ जब पछिल्लो वर्षा परिरहेको हुन्छ, र कोहीले यसलाई ग्रहण गर्छन्, अनि कोहीले गर्दैनन्। त्यस समयमा वर्षा “नापिएर” दिइँदै हुन्छ, अथवा यो “छर्किँदै” हुन्छ।

केही मानिसहरूले केही भइरहेको छ भन्ने कुरा चिन्नुहुनेछन्, तर त्यसले उनीहरूलाई केवल भयभीत मात्र पार्नेछ।

“मण्डलीहरूमा परमेश्वरको शक्तिको एउटा अद्भुत प्रकटता हुने छ, तर यसले तिनीहरूमाथि प्रभाव पार्नेछैन जसले प्रभुको सामु आफूलाई नम्र तुल्याएका छैनन्, र स्वीकारोक्ति तथा पश्चात्तापद्वारा आफ्नो हृदयको ढोका खोलेका छैनन्। परमेश्वरको महिमाद्वारा पृथ्वीलाई प्रकाशमय तुल्याउने त्यस शक्तिको प्रकटतामा, तिनीहरूले आफ्नो अन्धोपनमा खतरनाक ठाउँ कुनै कुरा मात्र देखेछन्, यस्तो केही जसले तिनीहरूको भय जगाउनेछ, र त्यसको प्रतिरोध गर्न तिनीहरू आफूलाई दृढ तुल्याउनेछन्। प्रभुले तिनीहरूको अपेक्षा र आदर्शअनुसार कार्य गर्नुहुन्न भन्ने कारणले, तिनीहरूले त्यस कार्यको विरोध गर्नेछन्। “किन,” तिनीहरू भन्छन्, “हामीले परमेश्वरको आत्मालाई किन नचिन्ने, जब कि हामी यति धेरै वर्षदेखि यस कार्यमा छौं?” किनभने तिनीहरूले परमेश्वरका सन्देशहरूको चेतावनी र विनतीहरूलाई ग्रहण गरेनन्, बरु लगातार यसो भन्दै रहे, “म धनी छु, र धन-सम्पत्तिले परिपूर्ण छु, र मलाई कुनै कुराको खाँचो छैन।”” Maranatha, 219

“धेरै जनाले ठूलो परिमाणमा अगिल्लो वर्षा ग्रहण गर्न असफल भएका छन्। परमेश्वरले यसरी उनीहरूका लागि उपलब्ध गराइदिनुभएको सबै लाभहरू उनीहरूले प्राप्त गरेका छैनन्। तिनीहरू आशा गर्छन् कि त्यो अभाव पछिल्लो वर्षाद्वारा पूरा गरिनेछ। जब अनुग्रहको अत्यन्तै समृद्ध प्रशस्तता प्रदान गरिनेछ, तब तिनीहरू त्यसलाई ग्रहण गर्न आफ्ना हृदयहरू खोल्ने अभिप्राय राख्छन्। तिनीहरूले भयानक भूल गरिरहेका छन्। परमेश्वरले आफ्नो ज्योति र ज्ञान प्रदान गरेर मानव हृदयमा आरम्भ गर्नुभएको काम निरन्तर अघि बढिरहनुपर्छ। प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो आवश्यकतालाई स्वयं महसुस गर्नुपर्छ। हृदयलाई हरेक अशुद्धताबाट रिक्त पारिनुपर्छ र आत्माको वासका लागि शुद्ध पारिनुपर्छ। पापको स्वीकार र परित्यागद्वारा, उत्कट प्रार्थनाद्वारा, र आफूहरूलाई

परमेश्वरमा समर्पित गरेर नै प्रारम्भिक चेलाहरूले पेन्टेकोस्टको दिन पवित्र आत्माको उण्डेलाइका लागि आफूलाई तयार पारेका थिए। उही काम, केवल अझ ठूलो मात्रामा, अहिले गरिनुपर्छ। त्यसबेला मानवीय प्रतिनिधिले केवल आशीर्वादका लागि बिन्ती गर्नु, र प्रभुले उसको विषयमा काम सिद्ध गर्नुहुनेछ भनी प्रतीक्षा गर्नु मात्र थियो। काम सुरु गर्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो, र मानिसलाई येशू ख्रीष्टमा पूर्ण बनाउँदै उहाँले आफ्नो काम समाप्त गर्नुहुनेछ। तर अगिल्लो वर्षाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुग्रहप्रति कुनै उपेक्षा हुनु हुँदैन। केवल तिनीहरूले, जो आफूहरूले पाएको ज्योतिअनुसार जीवन बिताइरहेका छन्, अझ ठूलो ज्योति प्राप्त गर्नेछन्। यदि हामी सक्रिय मसीही सद्व्युहहरूको प्रकटीकरणमा दिनहुँ अघि बढिरहेका छैनौं भने, हामी पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माका प्रकटताहरू चित्र सक्नेछैनौं। यो हाम्रो वरिपरिका हृदयहरूमा परिरहेको हुन सक्छ, तर हामीले त्यसलाई न त छुट्याउनेछौं, न त ग्रहण गर्नेछौं।” Testimonies to Ministers, 506, 507.

उक्त अंशमा उनी यो कुरा पहिचान गराउँछिन् कि एक समय यस्तो आउँछ जब “अनुग्रहको अति समृद्ध प्रचुरता प्रदान गरिनेछ,” यसरी उनले यस्तो समयलाई संकेत गर्छिन् जब पछिल्लो वर्षा बिना मापन खन्याइन्छ। त्यस तथ्यसँग सम्बन्धित रूपमा, उनी यो पनि पहिचान गराउँछिन् कि केवल तिनैले, जो आफूले पाएको ज्योतिको अनुरूप जीवन बिताइरहेका छन्, अझ ठूलो ज्योति प्राप्त गर्नेछन्। त्यस सिद्धान्तमा यो स्पष्ट छ कि ज्योति (जुन वर्तमान सत्य हो) क्रमशः वृद्धि हुँदै जान्छ। अन्तिम वाक्यमा उनी यस्तो समयलाई पहिचान गराउँछिन् जब पछिल्लो वर्षा परिरहेको हुन्छ, र कतिपयले त्यसलाई चिन्नुका साथै ग्रहण गरिरहेका हुन्छन्, र अरूले गरिरहेका हुँदैनन्। यदि तपाईंले सन्देशलाई, जो पछिल्लो वर्षा हो, चिन्नुभएन भने, तपाईंले त्यसलाई ग्रहण गर्नुहुनेछैन।

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्नुहुँदैन। यो तिनीहरूमाथि आइरहेको छ जसले हामीमाथि झर्ने अनुग्रहका शीत र वर्षाहरूलाई चित्र र ग्रहण गर्न चाहन्छन्। जब हामी उज्यालाका टुक्राहरूलाई संकलन गर्छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चयपूर्ण कृपाहरूको कदर गर्छौं—उहाँ, जसलाई हामीले उहाँमाथि भरोसा राखेको मन पर्छ—तब प्रत्येक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। [यशैया 61:11 उद्धृत।] सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनु छ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

जब क्रोधित राष्ट्रहरूलाई रोकिएर राखिएको हुन्छ, त्यस समयमा पछिल्लो वर्षा “नापिन” थाल्छ। जब “अनुग्रहको सबैभन्दा समृद्ध प्रशस्तता प्रदान गरिनेछ,” त्यसले त्यो समयलाई जनाउँछ जब पछिल्लो वर्षा नापबिना खन्याइन्छ।

जब जातिहरू क्रोधित हुन्छन्, तैपनि रोकिएर राखिएका हुन्छन्, त्यस समय पछिल्लो वर्षा पर्न थाल्छ, तर त्यो “नापिएको” हुन्छ, किनकि त्यस बिन्दुमा मण्डली गहुँ र जाँकोसँग मिश्रित हुन्छ। त्यही वर्षाले गहुँ र जाँको दुवैलाई परिपक्वतासम्म पुऱ्याउँछ, र पछिल्लो वर्षा वर्तमान सत्यको सन्देश हो, जसलाई या त चिनिन्छ र ग्रहण गरिन्छ, वा गरिँदैन। यी सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधारणाहरू पवित्रशास्त्रमा स्पष्ट रूपमा पहिचान गरिएका छन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, पछिल्लो वर्षा “छर्किन” थाल्यो, र मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश आइपुग्दासम्म यो क्रमशः तीव्र हुँदै जान्छ, अनि बुद्धिमान् र मूर्ख कुमारीहरू सधैंका लागि अलग गरिन्छन्।

तब बुद्धिमानहरूलाई परमेश्वरका अन्य बथानलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउन एउटा ध्वजाका रूपमा उचालिन्छ, र त्यसपछि पछिल्लो वर्षा नापबिनाको रूपमा खन्याइन्छ, र माइकल उठेर खडा नहुन्जेल र मानवको अनुग्रहकाल समाप्त नहुन्जेलसम्म निरन्तर झरिरहन्छ।

“मैले देखें कि चार स्वर्गदूतहरूले पवित्रस्थानमा येशूको कार्य पूरा नहुँदासम्म चारवटा हावालाई थामिराख्नेछन्, अनि त्यसपछि सात अन्तिम विपत्तिहरू आउनेछन्।” Early Writings, 36.

चारवटा बतासलाई रोकेर राखिनु भनेको परमेश्वरले अन्तिम दिनहरूमा हुन दिनुहुने तीव्ररूपमा बढ्दै गइरहेका न्यायहरूमा उहाँको प्रबन्धकारी नियन्त्रणको प्रतिनिधित्व हो। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा ती चार स्वर्गदूतहरूले चारवटा बतासलाई रोकेर राख्छन्, तर त्यस अवधिमा “निराशाको, युद्धको र रक्तपातको आत्मा” रहन्छ, र त्यो आत्मा बढ्दै जानेछ। जब परमेश्वरका सन्तानहरूमध्ये अन्तिम जनासमेत छाप लगाइनेछन्, तब मिखाएल उठ्नुहुनेछ, र चारवटा बतास पूर्णतः छोडिनेछन्, अनि अन्तिम सात विपत्तिहरू आइपुग्नेछन्।

प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायको “ठूलो भुइँचालोको घडी” मा, दानिएलको नवौँ अध्यायका “संकटपूर्ण समयहरू” मा, जब सडक र पर्खाल पूरा हुन्छन्, त्यही समय हो जब “जातिहरू क्रोधित हुनेछन्।” त्यस समयावधिमा, पछिल्लो वर्षा “मापअनुसार” खन्याइनेछ। यशैयाले पछिल्लो वर्षा मापन गरिने समयलाई पहिचान गर्छन्, र उनी त्यस समयलाई “पूर्वीय बतासको दिन” भनेर चिन्हित गर्छन्। “पूर्वीय बतासको दिन” सेप्टेम्बर ११, २००१ थियो।

हामी अर्को लेखमा पछिल्लो वर्षाको “नापाइ” लाई विचार गर्न जारी राख्नेछौं, तर यो सम्झनुपर्छ कि हबकूकका पवित्र पट्टिकाहरूमा इस्लामका तीन शोकको रूपमा प्रस्तुत गरिएको मिलरको सपनाको रत्न, मिलरद्वारा पहिलो पटक एकत्र गरिएको समयभन्दा अन्तिम दिनहरूमा दस गुणा बढी उज्यालो गरी चम्कनुपर्छ।

“एक अवसरमा, जब म न्युयोर्क सहरमा थिएँ, रातको समयमा मलाई स्वर्गतर्फ तलामाथि तला उठिरहेका भवनहरू हेर्न बोलाइयो। यी भवनहरू अग्निरोधक भएको दाबी गरिएको थियो, र तिनीहरू आफ्ना मालिकहरू र निर्माणकर्ताहरूको महिमा गर्नका लागि खडा गरिएका थिए। ती भवनहरू झन् उच्च, अझ उच्च उठिरहे, र तिनमा सबैभन्दा महँगो सामग्री प्रयोग गरिएको थियो। यी भवनहरू जसका स्वामित्वमा थिए, तिनीहरूले आफ्नै मनमा यो प्रश्न गरिरहेका थिएनन्: ‘हामीले परमेश्वरलाई कसरी उत्तमतम रूपमा महिमा दिन सक्छौं?’ प्रभु तिनीहरूको विचारमा हुनुहुन्थेन।”

“मैले सोचें: ‘हाय, यिनरीतिले अपन साधन लगानी करइया सभ यदि आपन मार्गके ओइसे देख सकितथि जइसन परमेश्वर ओकरा देखैत छथि! ओ सभ भव्य भवन सभ थुपारि रहल छथि, मुदा समस्त ब्रह्माण्डक शासकक दृष्टिमे हुनकर योजना आ युक्ति कतेक मूर्खतापूर्ण अछि। ओ सभ हृदय आ मस्तिष्कक समस्त शक्तिसँ एहि बातक अध्ययन नहि क’ रहल छथि कि ओ सभ कोना परमेश्वरके महिमा द’ सकथि। ओ सभ एहि सत्यक, अर्थात् मनुष्यक प्रथम कर्तव्यक, दृष्टि गँवा देने छथि।”

“यी उँचा भवनहरू खडा हुँदै जाँदा, तिनका मालिकहरू महत्वाकांक्षी घमण्डसहित यस कुरामा हर्षित भए कि आत्मसन्तुष्टि पूरा गर्न र आफ्ना छिमेकीहरूको ईर्ष्या जगाउन प्रयोग गर्नका निम्ति तिनीहरूसँग धन थियो। यसरी तिनीहरूले लगानी गरेको धनमध्ये धेरै अंश अन्यायपूर्ण असुलीद्वारा, गरिबहरूलाई निर्ममतापूर्वक पेल्टे प्राप्त गरिएको थियो। तिनीहरूले बिसिए कि स्वर्गमा प्रत्येक व्यापारिक लेनदेनको लेखा राखिन्छ; प्रत्येक अन्यायपूर्ण सौदा, प्रत्येक छलपूर्ण कार्य, त्यहाँ अभिलेखित छ। समय आउँदैछ जब मानिसहरू आफ्नो छलकपट र उद्वण्डतामा यस्तो बिन्दुसम्म पुग्नेछन्, जुन पार गर्न प्रभुले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुहुनेछैन, र तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि यहीवाको सहनशीलताको पनि एक सीमा छ।”

त्यसपछि मेरो सामु प्रकट भएको दृश्य आगलागीको त्रास थियो। मानिसहरूले ती अग्ला र कथित रूपमा अग्नि-प्रतिरोधी भवनहरूलाई हेरेर भने: ‘यी त पूर्ण रूपमा सुरक्षित छन्।’ तर ती भवनहरू मानौं अलकत्राले बनेका भएझैं भस्म भए। विनाशलाई रोक्न दमकलका उपकरणहरूले केही गर्न सकेनन्। अग्निनियन्त्रकहरू ती उपकरणहरू सञ्चालन गर्न असमर्थ भए।

“मलाई यो शिक्षा दिइएको छ कि जब प्रभुको समय आउँछ, यदि घमण्डी र महत्वाकांक्षी मानिसहरूको हृदयमा कुनै परिवर्तन भएको नहुने हो भने, मानिसहरूले यो थाहा पाउनेछन् कि जो हात उद्धार गर्नमा शक्तिशाली थियो, त्यही विनाश गर्नमा पनि शक्तिशाली हुनेछ। कुनै पनि सांसारिक शक्तिले परमेश्वरको हातलाई रोक्न सक्दैन। भवनहरू निर्माण गर्दा कुनै पनि यस्तो सामग्री प्रयोग गर्न सकिँदैन, जसले परमेश्वरले मानिसहरूलाई उहाँको व्यवस्थाको अवहेलना गरेको कारण र उनीहरूको स्वार्थी महत्वाकांक्षाका निम्ति प्रतिफल पठाउने आफ्नो नियुक्त समय आउँदा ती भवनहरूलाई विनाशबाट जोगाइराख्न सकोस्।” Testimonies, volume 9, 12, 13.